

РЕШЕНИЕ

№ 3164

гр. София, 10.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 11.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **949** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на К. К. Г. от [населено място] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-002542/05.04.2021г. по чл.171, т.2, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която на К. К. Г. за нарушение на чл.105, ал.1 от ЗДвП, е наложена ПАМ – временно спиране на МПС от движение– лек автомобил „Ф. Поло“ с рег. [рег.номер на МПС] и на основание чл.172, ал.2, т.3 от ЗДвП е отнето свидетелството за регистрация на МПС до отстраняване на нередността. С доводи за материална незаконосъобразност на оспорената заповед, моли съда същата да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. Б., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разности по представения в с.з. списък по чл.80 ГПК.

Ответникът, редовно уведомен, не се явява в с.з. и не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 04.04.2021 г. в [населено място], К. К. Г. управлява собствения си лек автомобил „Ф. Поло“ с рег. [рег.номер на МПС] по ул. О. с посока от бул. К. М. Л. към [улица] при извършена проверка от служители на ПП при СДВР е установено, че

страничните стъкла на МПС са облепени с тъмно фолио. Счетено е, че е извършено от Г. административно нарушение на чл.105, ал.1 от ЗДвП и му е съставен АУАН № 831223/04.04.2021 г.

С оспорената заповед Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 4332-002542/05.04.2021г. по чл.171, т.2, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, на К. К. Г. за нарушение на чл.105, ал.1 от ЗДвП, е наложена ПАМ – временно спиране от движение на МПС до отстраняване на неизправността и на основание чл.172, ал.2, т.3 от ЗДвП е отнето свидетелството за регистрация на МПС №[ЕИК]. Административният орган е мотивирал прилагането на оспорената ПАМ с обстоятелството, че Г. е извършил административно нарушение на чл. 105, ал.1 от ЗДвП – управлявал МПС, на което страничните стъкла са облепени с тъмно фолио, което намалява прозрачността им и е нарушено качеството им при натрошаване парчетата на счупеното стъкло да са такива, че рискът от нараняване да е минимален, което се явява техническа неизправност на МПС по смисъла на чл.10, ал.1, т.б, б. „в“ от ППЗДвП.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, предвид че същата не е връчвана на жалбоподателя, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективизирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатират и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Оспорената заповед е необоснована - отменителното основание по чл.146, т.4 от АПК

Съгласно разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ -чл. 23 от ЗАНН.

По силата на чл.171, т.2, б. „а“ от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка временно спиране от движение на пътно превозно средство до отстраняване на неизправността, когато пътното превозно средство е технически неизправно, включително и когато съдържанието на вредни вещества в изгорелите газове или шумът са над установените норми или конструкцията му е изменена без съответното разрешение.

Вменената за нарушена от Г. разпоредба на чл.105, ал.1 от ЗДвП предвижда забрана за ограничаване на видимостта през челното, задното и през страничните стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, както и намаляване на прозрачността им.

В случая се сочи, че страничните стъкла на лекия автомобил са били облепени с тъмно фолио. АУАН № 831223/04.04.2021г. е съставен за нарушение на чл.105, ал.1 от ЗДвП, като макар и трудно четлив, не съдържа твърдения, че автомобилът, в който К. К. Г. се е намирал на паркинга на Централна ЖП гара, да е бил технически неизправен или да е нарушено качеството на страничните стъкла /при натрошаване парчетата на счупеното стъкло да са такива, че рискът от нараняване да е минимален/.

Според настоящата инстанция, тълкуването на фактите, послужили като основание на административния орган да приложи ПАМ, налагат извода, че те не описват нито една от хипотезите на чл.171, т.2, б. „а“ от ЗДвП. Нито се твърди, а и не се доказва от ответника, личният автомобил на жалбоподателя е бил технически неизправен, или да е налице хипотеза, когато съдържанието на вредни вещества в изгорелите газове или шумът са над установените норми или конструкцията на ППС е изменена без съответното разрешение. Ето защо, липсва правно основание за приложението на разпоредбата на чл. 171, т.2 б.а от ЗДвП.

Освен това мярката, респ. заповедта за налагане на принудителна административна мярка се налага с цел предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за отстраняване на вредните последици от тях. В случая съдът счита, че тази мярка е прекомерна за соченото нарушение, т.е. не е съобразена с принципа за съразмерност, прогласен с чл. 6, ал. 2 АПК. Същият сочи, че административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава.

Не на последно място, следва да се отбележи и фактът, че с влязло в сила решение № 367/31.01.2022г. , постановено по НАХД № 20211110208535 по описа на СРС за 2021г., 10-ти състав е отменил НП, издадено въз основа на АУАН № 831223/04.04.2021г., послужил като основание за издаване и на оспорената ЗППАМ.

Предвид изложеното, оспорената заповед като материално незаконосъобразна и като несъответстваща на целта на закона, следва да бъде отменена.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя следва да бъдат присъдени и направените по делото съдебни разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение в размер на 610 лв. (шестотин и десет лева).

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-002542/05.04.2021г. по чл.171, т.2, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която на К. К. Г. за нарушение на чл.105, ал.1 от ЗДвП, е наложена ПАМ – временно спиране на МПС от движение– лек автомобил „Ф. Поло“ с рег. [рег.номер на МПС] и на основание чл.172, ал.2, т.3 от ЗДвП е отнето свидетелството за регистрация на МПС до отстраняване на нередността.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на К. К. Г., ЕГН [ЕГН] сумата в размер на 610 лв. разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: